

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Projekt je financován z ESF a státního rozpočtu ČR prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost

V Hradci Králové, 10. 5. 2012

Můj pomocník

Můj pomocník je veliký fešák, nosí prý černou a stříbrnou. Dost tedy mluví, prakticky pořád drmolí. Je celkem tvrdohlavý a důsledný, ale většinou poslouchá na slovo. Totiž na dotek.

Můj pomocník je totiž notebook se speciálním softwarem. Pomáhá mi zprostředkovat texty, na které nevidím, tím, že má hlasový výstup. Moje zraková vada mi už dávno vzala možnost číst obyčejný text, prohlédnout si fotky nebo lidi. Tak alespoň s těmi texty mi pomáhá pomocník.

Bylo dost těžké ho získat, nejdřív jsem ani nevěděla, že bych ho mohla mít. V TyfloCentru Hradec Králové mi vysvětlili, co takový pomocník všechno dovede a jak by byl pro mě prima. Moc jsem se nevyznala v tom, co bych mohla mít a proč. Všechno jsem si ale mohla v učebně vyzkoušet, probrali se mnou i to, co potřebuji řešit, jestli si chci s někým psát mailem a ukázali mi, jak se telefonuje s tím skypem. Ujasnili jsme si, kolik mám na počítač doma místa a že ho v létě chci s sebou na chalupu. Poslouchala jsem různé typy hlasů, abych poznala, který je pro mě nejpříjemnější a kterému nejvíc rozumím. Mluvily tedy na mě nejvíc ženské, ale mně se líbil zrovna ten mužský hlas, tak svého pomocníka oslovuji v mužském rodě.

Ještě jsem si procvičila psaní na klávesnici, to už jsem kdysi, když jsem ještě viděla, uměla. Teď se mi to hodilo, v Praze se mě na to taky ptali. Podle rady jsem všechno postupně vyřídila na úřadu, skutečně mi dali příspěvek, protože je to pěkně drahé, celá ta sestava i se skenerem a tiskárnou.

Když mi ho dovezli, začala jsem chodit „do školy“. No, bylo to jen na kurz, ale strach jsem měla, jako ve škole. Naštěstí jsem tam byla sama a lektor mi všechno pomalu vysvětloval a já to zkoušela. Měla jsem obavy, že si to nebudu pamatovat, ale lektor mi všechno důležité pokaždé nahrává na tu malou „flešku“ a dává mi to domů. Už umím pustit tyhle pokyny, můj pomocník mi je přeříká, kolikrát chci, ani nezni naštvaně. Teď mě to začalo hodně bavit, píšu si mailem s kamarádkami, s kterými jsem se už léta neviděla. Se synem jsme už dokonce skypovali. A příště si na hodině budeme prohlížet internetové stránky. Budu si moct vyhledávat, co mě zajímá, tedy aspoň na těch stránkách, co už se mnou budou mluvit.

Už se nebojím svého pomocníka používat pokaždé, když potřebuji. Víím, že do TyfloCentra můžu vždycky zavolat, když mám nějaký problém, a to i po ukončení kurzu. Moji lektoři mě nenechají na holičkách, poradí mi, co mám udělat.

A všechno jsem to v TyfloCentru pověděla, aby to napsali. Příště už to napíšu sama, jak ta služba sociální rehabilitace nám, nevidomým a slabozrakým pomáhá!

Vaše uživatelka.

Služba **sociální rehabilitace pro zrakově postižené** je podpořena z **individuálního projektu Služby sociální prevence V Královéhradeckém kraji.** Projekt je financován z ESF a státního rozpočtu ČR prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost.

Zapsala: Mgr. Dagmar Balcarová, ředitelka

TyfloCentrum Hradec Králové, o.p.s., tel: 495 523 729, www.tyflocentrum-hk.cz